

* ד'ג'ג' *

טז א ויקח קרח בן-יעהר בן-קהת בן-לוי ודתן ואבירם בני אליאב ואון בן-פלת בני ראובן: ואתפליג קרח. בר יעהר בר קהת בר לוי. ודתן ואבירם. בני אליאב. ואון בר פלת בני ראובן; ב ויקמו לפני משה ואנשים מבני-ישראל חמשים ומאתים נשיאי עדה קראי מועד אנשי-שם: וקמו לאפי משה. וגובריא מבני ישראל מאתן וחמשיין. רברבי פנשתא, מערעי זמן אנשין דשמא; ג ויקהלו על-משה ועל-אהרן ויאמרו אלהם רב-לכם פי כל-העדה כלם קדשים ובתוכם יהוה ומדוע תתנשאו על-קהל יהוה: ואתפנישו על משה ועל אהרן. ואמרו להון סגי לכון. ארי כל פנשתא פולהון קדישין. וביניהון שריא שכניתא דיין. ומדין אתון מתרברבין על קהלא דיין; ד וישמע משה ויפל על-פניו: ושמע משה ונפל על אפוהי; * ה וידבר אל-קרח ואל-כל-עדתו לאמר בקר וידע יהוה את-אשר-לו ואת-הקדוש והקריב אליו ואת אשר יבחר-בו יקריב אליו: ומליל עם קרח. ועם כל פנשתיה למימר. בצפרא. ויהודע יי ית דכשר ליה. וית דקדיש ויקריב לקדמוהי. וית. דיתרעי ביה יקריב לשמושיה; ו זאת עשו קחו-לכם מחתות קרח וכל-עדתו: דא עבידו. סבו לכון מחתין. קרח וכל פנשתיה; ז ותנו בהן אש ושימו עליהן קטרת לפני יהוה מחר והיה האיש אשר-יבחר יהוה הוא הקדוש רב-לכם בני לוי: והבו בהון אישתא. ושוו עליהון קטורת בוסמין. קדם יי מחר. ויהי. גוברא. דיתרעי יי הוא קדיש. סגי לכון בני לוי; * ח ויאמר משה אל-קרח שמעו-נא בני לוי: ואמר משה לקרח. שמעו כען בני לוי; ט המעט מכם פי-הבדיל אלהי ישראל אתכם מעדת ישראל להקריב אתכם אליו לעבד את-עבדת משכן יהוה ולעמד לפני העדה לשרתם: הוציר לכון. ארי אפריש אהא דישרא יתכון מפנשתא דישרא. לקרבא יתכון לקדמוהי. למפלת. ית פולחן משכנא דיין. ולמקס. קדם פנשתא לשמשותהון; י ויקרב אתך ואת-כל-אחיך בני-לוי אתך ובקשתם גם-כהנה: וקריב יתך. וית כל אחך בני לוי עמד; ובען אתון אף כהונתא רבתא; * יא לכן אתה וכל-עדתך הנעדים על-יהוה ואהרן מה-הוא פי תלונו (קרי תלינו) עליו: בכן. את וכל פנשתך. דאודמנתון על יי. ואהרן מא הוא. ארי מתרעמתון עלוהי; יב וישלח משה לקרא לדתן ולאבירם בני אליאב ויאמרו לא נעלה: ושלח משה. למקרי. לדתן ולאבירם בני אליאב. ואמרו לא נסק; יג המעט פי העליתנו מארץ זבת חלב ודבש להמיתנו במדבר פי-תשתרר עלינו גם-השתרר: הוציר. ארי אסיקתנא מארע עבדא חלב ודבש. לקטלותנא במדברא. ארי אתרבת עלנא אף אתרברבא;

(שני) יד אף לא אל-ארץ זבת חלב ודבש הביאתנו ותתן לנו נחלת שדה וכרם העיני האנשים ההם תנקר לא נעלה: אף. לא לארע עבדא חלב ודבש אעילתנא. ויהבת לנא. אחסנת חקלין וכרמיין. העיני. גובריא האנון. תשלח לעורא לא נסק; טו ויחר למשה מאד ויאמר אל-יהוה אל-תפן אל-מנחתם לא חמור אחד מהם נשאתי ולא הרעתי את-אחד מהם: ותקיף למשה לחדא. ואמר קדם יי. לא תקביל ברעוא קורבנהון. לא. חמרא דחד מנהון שחרית. ולא אבאישית לחד מנהון; טז ויאמר משה אל-קרח אתה וכל-עדתך היו לפני יהוה אתה והם ואהרן מחר: ואמר משה לקרח. את וכל פנשתך. הוון זמינין לקדם יי. את ואנון; ואהרן מחר; יז ויקחו איש מחתתו ונתתם עליהם קטורת והקרבתם לפני יהוה איש מחתתו חמשים ומאתים מחתת ואתה ואהרן איש מחתתו: וסבו גבר מחתיתיה. ותתנון עליהון קטורת בוסמיין. ותקרבון. קדם יי גבר מחתיתיה. מאתן וחמשיין מחתין. ואת ואהרן גבר מחתיתיה; יח ויקחו איש מחתתו ויתנו עליהם אש וישימו עליהם קטורת ויעמדו פתח אהל מועד ומשה ואהרן: ונסבו גבר מחתיתיה. ויהבו עליהון אישתא. ושוואו עליהון קטורת בוסמיין. וקמו. פתרע. משפן זמנא ומשה ואהרן; יט ויקהל עליהם קרח את-כל-העדה אל-פתח אהל מועד וירא כבוד-יהוה אל-כל-העדה: ואכניש (ס"א וכנש) עליהון קרח ית כל פנשתא.

לתרע משפן זמנא. ואתגלי יקרא דיי לכל פנשתא; ס

ב בסת"י (שלישי) כ וידבר יהוה אל-משה ואל-אהרן לאמר: ומליל יי. עם משה ולא-אהרן (ס"א ועם אהרן) למימר; כא הבהדלו מתוך העדה הזאת ואכלה אתם כרגע: אתפרשו. מגו פנשתא הדא. ואשיצי יתהון בשעה; כב ויפלו על-פניהם ויאמרו אל אלהי הרוחת לכל-בשר ה' איש אחד יחטא ועל כל-העדה תקצר: ונפלו על אפיהון ואמרו. א. אה רוחאי לכל בשרא. גוברא חד יחוב. ועל כל פנשתא יהי רוגזא; ס כג וידבר יהוה אל-משה לאמר: ומליל יי עם משה למימר; כד דבר אל-העדה לאמר העלו מסביב למשפן-קרח דתן ואבירם: מליל עם פנשתא למימר. אסתלקו מסחור סחור. למשפנא דקרח דתן ואבירם; כה ויקם משה וילך אל-דתן ואבירם וילכו אחריו זקני ישראל: וקם משה. ואול לות דתן ואבירם. ואולו בתרוהי סבי ישראל; כו וידבר אל-העדה לאמר סורו נא מעל אהלי האנשים הרשעים האלה ואל-תגעו בכל-אשר להם פן-תספו בכל-חטאתם: ומליל עם פנשתא למימר. זורו כען. מעלוי משפני גובריא חיביא האלין. ולא

תקרבון בכל דילהון. דלמא תלקון בכל חוביהון;

כז ויעלו מעל משכן קרח דתן ואבירם מסביב ודתן ואבירם יצאו
 נצבים פתח אהליהם ונשיהם ובניהם וטפים: ואסתלקו. מעלוי משבנא דקרח.
 דתן ואבירם מסחור סחור. ודתן ואבירם נפקו קימין. בתרע משבניהון. ונשיהון ובניהון וטפלהון;
 כח ויאמר משה בזאת תדעון כי יהוה שלחני לעשות את כל-
 המעשים האלה כי לא מלבי: ואמר משה. בדא תדעון. ארי יי שלחני. למעבד. ית
 כל עובדיא האלין. ארי לא מרעותי; כט אם כמות כל האדם ימתון אלה
 ופקדת כל האדם יפקד עליהם לא יהוה שלחני: אם כמותא דכל אנשא
 ימותון אלין. וסעורא דכל אנשא. וסתער עליהון. לא יי שלחני; ל ואם בריאה יברא
 יהוה ופצתה האדמה את פיה ובלעה אתם ואת כל אשר להם וירדו
 חיים שאלה וידעתם כי נאצו האנשים האלה את יהוה: ואם בריאה יברי
 (ס"א יברא) יי. ותפתח ארעא ית פומה ותבלע יתהון וית כל דילהון. ויחתון כד חיינ לשאול.
 ותדעון. ארי ארגיו. גובריא האלין קדם יי; לא ויהי ככלתו לדבר את כל הדברים
 האלה ותבקע האדמה אשר תחתייהם: והוה כד שיצי. למלא. ית כל פתגמיא
 האלין. ואתבזעת ארעא דתחותיהון; לב ותפתח הארץ את פיה ותבלע אתם
 ואת בתייהם ואת כל האדם אשר לקרח ואת כל הרכוש: ופתחת ארעא
 ית פומה. ובלעת יתהון וית אנש בתיהון. וית כל אנשא דלקרח. וית כל קנינא; לג וירדו הם
 וכל אשר להם חיים שאלה ותכס עליהם הארץ ויאבדו מתוך הקהל:
 ונחתו. אנון וכל דילהון. כד חיינ לשאול. וחפת עליהון ארעא. ואבדו מגו קהלא; לד וכל-
 ישראל אשר סביבתייהם נסו לקלם כי אמרו פן תבלענו הארץ: וכל
 ישראל. דבסחרניהון ערקו לקלהון. ארי אמרו. דלמא תבלענא ארעא; לה ואש יצאה
 מאת יהוה ותאכל את החמשים ומאתים איש מקריבי הקטרת:
 ואישתא נפקת מן קדם יי. ואכלת. ית מאתן וחמשין גוברא. מקריבי קטרת בוסמיא; ס (ב)
 ז א וידבר יהוה אל משה לאמר: ומליל יי עם משה למימר; ב אמר
 אל אלעזר בן אהרן הבהן וירם את המחתות מבין השרפה ואת
 האש זרה הלאה כי קדשו: אימר לאעזר בר אהרן כהנא. ופריש ית מחתיתא מבין
 יקדיא. וית אישתא ירחיק להלאה (ס"א להלאה). ארי אתקדשא; ג את מחתות החטאים
 האלה בנפשתם ועשו אתם רקעי פחים צפוי למזבח כי הקריבם
 לפני יהוה ויקדשו ויהיו לאות לבני ישראל: ית. מחתית חביא האלין
 דאתחייבו בנפשתהון. ויעבדון יתהון. טסין רדידין חופאה למדבחא. ארי קריבונן קדם יי
 ואתקדשא. ויהוין לאת לבני ישראל;

ד ויקח אלעזר הכהן את מחתות הנחשת אשר הקריבו השרפים וירקעום צפוי למזבח: ונסיב לעזר כהנא. ית מחתת נחשא. דקריבו יקדיא, ורדידונין חופאה למדבחה; ה זכרון לבני ישראל למען אשר לא יקרב איש זר אשר לא מודע אהרן הוא להקטיר קטרת לפני יהוה ולא יהיה קרח ובעדתו כאשר דבר יהוה ביד משה לו: דוכנא לבני ישראל. בדיל. דלא יקרב גבר חילוני. דלא מודעא דאהרן הוא. לאסקא קטורת בוסמין קדם יי. ולא יהי קרח וככנשתיה. כמא דמליל יי. בינא דמשה ליה; פ ו וילנו כל-עדת בני-ישראל ממחרת על-משה ועל-אהרן לאמר אתם המתם את-עם יהוה: ואתרעמו. כל כנשתא דבני ישראל ביומא (ס"א מיומא) דבתרוהי. על משה ועל אהרן למימר, אתון גרמתון דמית עמא די; ז ויהי בהקהל העדה על-משה ועל-אהרן ויפנו אל-אהל מועד והנה כסהו הענן וירא כבוד יהוה: ויהוה. באתפנשות כנשתא על משה ועל אהרן. ואתפניאו למשכן זמנא. והא חפה עננא, ואתגלי יקרא די; ח ויבא משה ואהרן אל-פני אהל מועד: ועל משה ואהרן. לקדם משכן זמנא; ט (רביעי) ט וידבר יהוה אל-משה לאמר: ומליל יי עם משה למימר; י הרמו מתוך העדה הזאת ואכלה אתם פרגע ויפלו על-פניהם: אתפרשו. מגו כנשתא דא. ואשיצי יתהון כשעא, ונפלו על אפיהון; יא ויאמר משה אל-אהרן קח את המחתה ותן עליה אש מעל המזבח ושים קטרת והולך מהרה אל-העדה וכפר עליהם פי-יצא הקצף מלפני יהוה החל הנגף: ואמר משה לאהרן. סב ית מחתיתא. והב עלה אישתא. מעלוי מדבחה ושו קטורת בוסמין. ואזביל בפריע. לכנשתא וכפר עליהון. ארי נפק רוגזא, מן קדם יי שרי מותנא; יב ויקח אהרן כאשר | דבר משה וירץ אל-תוך הקהל והנה החל הנגף בעם ויתן את-הקטרת וכפר על-העם: ונסיב אהרן. כמא דמליל משה. ורהט לגו קהל. והא. שרי מותנא בעמא. ויהב ית קטורת בוסמיא, וכפר על עמא; יג ויעמד בין-המתים ובין החיים ותעצר המגפה: וקם בין מיתיא ובין חייא, ואתכלי מותנא; יד ויהיו המתים במגפה ארבעה עשר אלף ושבע מאות מלבד המתים על-דבר-קרח: והו. דמיתו כמותנא. ארבעת עשר אפין ושבע מאה, בר מדמיתו על פלוגתא דקרח; טו וישב אהרן אל-משה אל-פתח אהל מועד והמגפה נעצרה: ותב אהרן לות משה. לתרע משכן זמנא, ומותנא אתכלי; פ

ג' בסת"י (חמישי) טז וַיִּדְבֹר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: וּמְלִיל יי עם מֹשֶׁה לְמִימָר;
יז דְּבַר | אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְקַח מֵאֵתֶם מִטָּה מִטָּה לְבַיִת אָב מֵאֵת
כֹּל־נְשֵׁיאֵהֶם לְבַיִת אֲבֹתָם שְׁנַיִם עָשָׂר מִטּוֹת אִישׁ אֶת־שְׁמוֹ תִּכְתֹּב
עַל־מִטָּהוּ: מְלִיל עִם בְּנֵי יִשְׂרָאֵל. וְסָב מְנַהוֹן. חוּטְרָא חוּטְרָא לְבַיִת אָבָא. מִן כָּל רַבְרַבְנֵיהוֹן
לְבַיִת אֲבֹהֵתְהוֹן. תְּרֵי עָשָׂר חוּטְרִין. גְּבַר יֵת שְׁמִיָּה. תִּכְתֹּב עַל חוּטְרִיָּה; יח וְאֵת שֵׁם אֲהֶרֶן
תִּכְתֹּב עַל־מִטָּה לְוִי כִּי מִטָּה אֶחָד לְרֹאשׁ בֵּית אֲבוֹתָם: וְיֵת שְׁמָא דְאֲהֶרֶן.
תִּכְתֹּב עַל חוּטְרָא דְלוֹי. אֲרִי חוּטְרָא חַד. לְרִישׁ בֵּית אֲבֹהֵתְהוֹן; יט וְהִנְחָתֶם בְּאֶהֱל מוֹעֵד
לְפָנַי הָעֵדוּת אֲשֶׁר אֲוַעַד לָכֶם שְׁמָה: וְתִצְנַעְנֹן בְּמִשְׁכַּן זְמָנָא. קָדָם סְהַדוּתָא;
כ וְהָיָה הָאִישׁ אֲשֶׁר אֲבַחֲרֶבּוּ מִטָּהוּ יִפְרָח וְהִשְׁכַּתִּי
מֵעָלַי אֶת־תְּלֻנוֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר הֵם מְלִינִם עָלֵיכֶם: וַיְהִי. גּוּבְרָא.
דְּאֲתַרְעֵי בֵּיה חוּטְרִיָּה יַנְעִי. וְאֵנִיחַ מִן קָדָמִי. יֵת תּוֹרְעַמַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל. דְּאֵנוֹן מִתְרַעְמִין עַל־יִכּוֹן;
כא וַיִּדְבֹר מֹשֶׁה אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּתְּנוּ אֵלָיו | כֹּל־נְשֵׁיאֵיהֶם מִטָּה לְנְשֵׁיאַ
אֶחָד מִטָּה לְנְשֵׁיאַ אֶחָד לְבַיִת אֲבֹתָם שְׁנַיִם עָשָׂר מִטּוֹת וּמִטָּה אֲהֶרֶן
בְּתוֹךְ מִטּוֹתֶם: וּמְלִיל מֹשֶׁה עִם בְּנֵי יִשְׂרָאֵל. וַיְהִיבוּ לִיה כָּל רַבְרַבְנֵיהוֹן. חוּטְרָא לְרַבָּא חַד.
חוּטְרָא לְרַבָּא חַד לְבַיִת אֲבֹהֵתְהוֹן. תְּרֵי עָשָׂר חוּטְרִין. וְחוּטְרָא דְאֲהֶרֶן בְּגוֹ חוּטְרִיָּהוֹן; כב וַיִּנְחַח
מֹשֶׁה אֶת־הַמַּטָּת לְפָנַי יְהוָה בְּאֶהֱל הָעֵדוּת: וְאֶצְנַע מֹשֶׁה. יֵת חוּטְרִיָּא קָדָם יי;
כג וַיְהִי מִמַּחֲרַת וַיָּבֵא מֹשֶׁה אֶל־אֶהֱל הָעֵדוּת וְהִנֵּה פָּרַח
מִטָּה־אֲהֶרֶן לְבַיִת לְוִי וַיֵּצֵא פָּרַח וַיֵּצֵץ צִיץ וַיִּגְמַל שְׁקָדִים: וְהוּהּ בְּיוֹמָא
דְּבַתְרוּהִי. וְעַל מֹשֶׁה לְמִשְׁכַּנָּא דְסְהַדוּתָא. וְהָא. יַעַא חוּטְרָא דְאֲהֶרֶן לְבַיִת לְוִי. וְאַפִּיק לְבַלְבִּין
כד וַיֵּצֵא מֹשֶׁה אֶת־כָּל־הַמַּטָּת מִלְּפָנַי יְהוָה אֶל־כָּל־
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּרְאוּ וַיִּקְחוּ אִישׁ מִטָּהוּ: וְאַפִּיק מֹשֶׁה יֵת כָּל חוּטְרִיָּא מִן קָדָם יי. לְוֵת
כָּל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל. וְאַשְׁתְּמוּדְעוּ וְנִסְיְבוּ גְבַר חוּטְרִיָּה; פ

ד' בסת"י (ששי) כה ויאמר יהוה אל-משה השב את-מטה אהרן לפני העדות
למשמרת לאות לבני-מרי ותכל תלונתם מעלי ולא ימתו: ואמר יי
למשה. אתיב. ית חוטרֹא דִּאֶהֱרֹן לְקִדְּם סְהֻדוֹתָא. לְמִטְרָא לְאֵת לְעֵמָא סְרְבָנָא. ויִסּוּפֹן
(ס"א ויסופון) תורעמתהון; מן קדמי ולא ימותון; כו ויעש משה כאשר צוה יהוה אתו
בן עשה: ועבד משה. כמא דפקיד יי, יתיה בן עבד; פ כו ויאמרו בני ישראל
אל-משה לאמר הן גוענו אבדנו כלנו אבדנו: ואמרו בני ישראל. למשה למימר.
הא מננא קטילת חרפא. הא מננא בלעת ארעא, הא מננא מיתו במותנא; כח כל הקרב |
הקרב אל-משכן יהוה ימות האם תמנו לגוע: כל דקריב מקרב. למשכנא
דיי מאית, הא אנחנא סיפין לממת; ס יח א ויאמר יהוה אל-אהרן אתה ובניך
ובית-אביך אתם תשאו את-עון המקדש ואתה ובניך אתם תשאו
את-עון כהנתכם: ואמר יי לאהרן. את. ובנד ובית אבד עמד. תסלחון על חובי מקדשא.
ואת ובנד עמד, תסלחון על חובי כהונתכון; ב וגם את-אחיד מטה לוי שבט אביך
הקרב אתם וילוו עליך וישרתוך ואתה ובניך אתם לפני אהל העדת:
ואף ית אחד שבטא דלוי. שבטא דאבד קריב לותך. ויתוספון עלך וישמשונך. ואת ובנד עמד;
קדם משכנא דסהדותא; ג ושמרו משמרתך ומשמרת כל-האהל אך אל-כלי
הקדש ואל-המזבח לא יקרבו ולא ימתו גם-הם גם-אתם: וישרון
משרתך. ומשרת כל משכנא. ברם למני קודשא ולמדבחה לא יקרבו; ולא ימותון אף אנון אף
אתון; ד ונלוו עליך ושמרו את-משמרת אהל מועד לכל עבדת האהל
וזר לא-יקרב אליכם: ויתוספון עלך. וישרון. ית משרת משכן זמנא. לכל פולחן משכנא;
וחילוני לא יקרב לותכון; ה ושמרתם את משמרת הקדש ואת משמרת
המזבח ולא-יהיה עוד קצר על-בני ישראל: ותשרון. ית משרת קודשא. וית
משרת מדבחה. ולא יהי עוד, רוגזא על בני ישראל; ו ואני הנה לקחתי את-אחיכם
הלויים מתוך בני ישראל לכם מתנה נתנים ליהוה לעבד את-עבדת
אהל מועד: ואנא. הא קריבית ית אחיכון ליואי. מגו בני ישראל. לכו. מתנא יהיבין קדם
יי. למפלא, ית פולחן משכן זמנא; ז ואתה ובניך אתם תשאו את-כהנתכם
לכל-דבר המזבח ולמבית לפרכת ועבדתם עבדת מתנה אתן
את-כהנתכם והזר הקרב יומת: ואת ובנד עמד. תשרון ית כהונתכון. לכל פתגם
מדבחה. ולמגיו לפרוכתא ותפלוחון. פולחן מתנא. אתין ית כהונתכון; וחילוני דיקרב
יתקטיל; פ

הַבַּסֵּתִי ח וַיִּדְבֶּר יְהוָה אֶל־אַהֲרֹן וְאָנֹכִי הִנֵּה נֹתְתִי לְךָ אֶת־מִשְׁמַרְתִּי
 תְּרוֹמַתִּי לְכָל־קֹדְשֵׁי בְנֵי־יִשְׂרָאֵל לְךָ נֹתְתִים לְמִשְׁחָה וּלְבִנְיָד לְחֶקֶד־
 עוֹלָם: וּמִלִּיל יַי עִם אַהֲרֹן. וְאַנָּה הֵא יְהִיבִית לְךָ. ית מִטְרַת אֶפְרָשׁוֹתִי. לְכָל קוֹדְשֵׁי דְבִנְי
 יִשְׂרָאֵל. לְךָ יִהְיֶהנֹנן לְרֹבּוֹ. וּלְבִנְךָ לְקִים עֵלַם; ט זֶה יִהְיֶה לְךָ מִקֹּדֶשׁ הַקֹּדְשִׁים
 מִן־הָאֵשׁ כָּל־קֹרְבָנִם לְכָל־מִנְחֹתָם וּלְכָל־חֲטָאתָם וּלְכָל־אֲשָׁמִם אֲשֶׁר
 יִשִּׁיבוּ לִי קֹדֶשׁ קֹדְשִׁים לְךָ הוּא וּלְבִנְיָד: דִּין יְהִי לְךָ. מִקֹּדֶשׁ קוֹדְשֵׁי מוֹתֵר מִן
 אִישְׁתָּא. כָּל קוֹרְבָנֵהוֹן. לְכָל מִנְחֹתֵהוֹן וּלְכָל חֲטוֹתֵהוֹן. וּלְכָל אֲשָׁמֵהוֹן דִּיתִיבוֹן קֹדְמִי. קוֹדֶשׁ
 קוֹדְשֵׁי דִילְךָ; הוּא וּדְבִנְךָ; י בְּקֹדֶשׁ הַקֹּדְשִׁים תֵּאכְלֵנוּ כָּל־זָכָר יֹאכַל אֹתוֹ קֹדֶשׁ
 יִהְיֶה־לְךָ: בְּקֹדֶשׁ קוֹדְשֵׁי תִיכְלִינִיָּה. כָּל דְּכוּרָא יִיכּוֹל יִתִּיָּה; קוֹדֶשׁא יְהִי לְךָ; יא וְזֶה־לְךָ
 תְּרוֹמַת מִתְּנֵם לְכָל־תְּנוּפֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לְךָ נֹתְתִים וּלְבִנְיָד וּלְבִנְתֵיךָ
 אֲתֶךָ לְחֶקֶד־עוֹלָם כָּל־טְהוֹר בְּבֵיתְךָ יֹאכַל אֹתוֹ: וְדִין לְךָ אֶפְרָשׁוֹת מִתְּנֵתֵהוֹן.
 לְכָל אֲרָמוֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל. לְךָ יִהְיֶהנֹנן. וּלְבִנְךָ וּלְבִנְתְּךָ. עֵמֶךָ לְקִים עֵלַם. כָּל דִּידְפִי בְּבֵיתְךָ יִיכּוֹל
 יִתִּיָּה; יב כָּל חֲלָב יִצְהָר וְכָל־חֲלָב תִּירוֹשׁ וְדָגָן רֵאשִׁיתָם אֲשֶׁר־יִתְּנוּ
 לִיהוָה לְךָ נֹתְתִים: כָּל טוֹב מִשַּׁח. וְכָל טוֹב חֲמֵר וְעֵבוֹר. רֵישִׁיתֵהוֹן; דִּיתְנוּן קֹדֶם יַי לְךָ
 יִהְיֶהנֹנן; יג בְּפוּרֵי כָּל־אֲשֶׁר בְּאֶרֶץ אֲשֶׁר־יָבִיאוּ לִיהוָה לְךָ יִהְיֶה
 כָּל־טְהוֹר בְּבֵיתְךָ יֹאכְלֵנוּ: בְּפוּרֵי כָּל דְּבִאֲרַעְהוֹן. דִּייתוֹן לְקֹדֶם יַי דִּילְךָ יְהִי. כָּל דִּידְפִי
 בְּבֵיתְךָ יִכְלִינִיָּה; יד כָּל־חֶרֶם בְּיִשְׂרָאֵל לְךָ יִהְיֶה: כָּל חֶרְמָא בְּיִשְׂרָאֵל דִּילְךָ יְהִי;
 טו כָּל־פֶּטֶר רָחִם לְכָל־בֶּשֶׂר אֲשֶׁר־יִקְרִיבוּ לִיהוָה בְּאָדָם וּבַבְּהֵמָה
 יִהְיֶה־לְךָ אֵךְ | פְּדָה תִּפְדֶּה אֶת בְּכוֹר הָאָדָם וְאֶת בְּכוֹר־הַבְּהֵמָה
 הַטְּמֵאָה תִּפְדֶּה: כָּל פֶּתַח וּלְדָא. לְכָל בִּשְׂרָא. דִּיקְרִבוּן קֹדֶם יַי. בְּאֲנָשָׁא וּבְבַעִירָא יְהִי לְךָ.
 בְּרַם מִפְּרֶק תִּפְרוֹק. ית בּוֹכְרָא דְאֲנָשָׁא. וְיֵת; בּוֹכְרָא דְבַעִירָא מְסֻאָבָא תִּפְרוֹק; טז וּפְדוּיוֹ
 מִבֶּן־חֹדֶשׁ תִּפְדֶּה בְּעֶרְכָּךָ כֶּסֶף חֲמִשָּׁת שֶׁקֶלִים בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ עֶשְׂרִים
 גֵּרָה הוּא: וּפּוֹרְקִנִיָּה מִבֶּר יִרְחָא תִּפְרוֹק. בְּפוֹרְסִנִיָּה. כֶּסֶף. חֲמִישׁ סֶלְעִין כֶּסֶלְעִי קוֹדֶשׁא; עֶשְׂרִין
 מְעִין הוּא; יז אֵךְ בְּכוֹר־שׁוֹר אוֹ־בְכוֹר כֶּשֶׁב אוֹ־בְכוֹר עֵז לֹא תִּפְדֶּה קֹדֶשׁ
 הֵם אֶת־דַּמָּם תִּזְרַק *עַל־הַמִּזְבֵּחַ וְאֶת־חֲלָבָם תִּקְטִיר אִשָּׁה לְרִיחַ נִיחַח
 לִיהוָה: בְּרַם בּוֹכְרָא דְתוֹרָא. או בּוֹכְרָא דְאֲמָרָא. או בּוֹכְרָא דְעֵזָא. לֹא תִּפְרוֹק קוֹדֶשׁא אֲנוּן. ית
 דְּמֵהוֹן. תִּזְרוֹק עַל מִדְּבַחָא וְיֵת תִּרְבְּהוֹן תִּסְיִק; קוֹרְבָן לְאֶתְקַבְּלָא בְּרַעוּא קֹדֶם יַי;

יח ובשרם יהיה-לך פחזה התנופה ובשוק הימין לך יהיה: ובשרהון יהי לך. כחדיא דארמותא, ובשקא דימינא דילך יהי: יט כל | תרומת הקדשים אשר ירימו בני-ישראל ליהוה נתתי לך ולבניך ולבנותיך אתה לחק-עולם ברית מלח עולם הוא לפני יהוה לך ולזרעך אתה: כל אפרשות קודשיא. דיפרשון בני ישראל קדם יי. יהבית לך. ולבנד ולבנתך. עמד לקים עלם. קים מלח עלמא היא (ס"א הוא) קדם יי. לך ולבנד עמד; כ ויאמר יהוה אל-אהרן בארעם לא תנחל וחלק לא-יהיה לך בתוכם אני חלקך ונחלתך בתוך בני ישראל: ואמר יי לאהרן. בארעהון לא תחסינ. וחולק. לא יהי לך ביניהון. מתנן דיהבית לך אנין חולקך ואחסנתך;

בגו בני ישראל; ס

ו' בסת"י (שביעי) כא ולבני לוי הנה נתתי כל-מעשר בישראל לנחלה חלק עבדתם אשר-הם עבדים את-עבדת אהל מועד: ולבני לוי. הא יהבית. כל מעשרא בישראל לאחסנא. חלק פולחנהון דאנון פלחין. ית פולחן משפן זמנא; כב ולא-יקרבו עוד בני ישראל אל-אהל מועד לשאת חטא למות: ולא יקרבו עוד. בני ישראל למשפן זמנא. לקבלא חובא לממת; כג ועבד הלוי הוא את-עבדת אהל מועד והם ישאו עונם חקת עולם לדרתיכם ובתוך בני ישראל לא ינחלו נחלה: ופלחון ליואי אנון. ית פולחן משפן זמנא. ואנון יקבלון חוביהון. קים עלם לדריכון. ובגו בני ישראל. לא יחסנון אחסנא; כד כי את-מעשר בני-ישראל אשר ירימו ליהוה תרומה נתתי ללוים לנחלה על-פן אמרתי להם בתוך בני ישראל לא ינחלו נחלה: ארי ית מעשר בני ישראל. דיפרשון קדם יי אפרשותא. יהבית לליואי לאחסנא. על פן אמרית להון. בגו בני ישראל. לא יחסנון אחסנא; פ

זָבַסְתָּ כִּי וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: וּמַלִּיל יִי עִם מֹשֶׁה לְמִימַר; כִּי וְאֶל־
הַלְוִיִּם תְּדַבֵּר וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם כִּי תִקְחוּ מֵאֵת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל אֶת־הַמַּעֲשָׂר
אֲשֶׁר נָתַתִּי לָכֶם מֵאֲתָם בְּנַחֲלַתְכֶם וְהִרְמַתֶם מִמֶּנּוּ תְרוּמַת יְהוָה
מִמַּעֲשֵׂר מִן־הַמַּעֲשָׂר: וְעַם לְיוֹאֵי תַמְלִיל וְתִימַר לְהוֹן. אָרִי תִסְבּוּן. מִן בְּנֵי יִשְׂרָאֵל יֵת
מִעֲשָׂרָא. דִּיהֵבִית לְכוּן. מְנַהוֹן בְּאַחְסַנְתְּכוּן. וְתַפְרָשׁוּן מִנִּיה אַפְרָשׁוּתָא קָדָם יִי. מִעֲשָׂרָא מִן
מִעֲשָׂרָא; כִּי וְנַחֲשָׁב לָכֶם תְּרוּמַתְכֶם כַּדְגָן מִן־הַגֶּרֶן וְכַמְלֵאָה מִן־הַיֶּקֶב:
וְתַתְּחַשִּׁיב לְכוּן אַפְרָשׁוּתְכוּן. כַּעֲבוּרָא מִן אַדְרָא, וְכַמְלֵאָתָא מִן מַעְצַרְתָּא; כִּי בֶן תְּרִימוּ
גַם־אֲתָם תְּרוּמַת יְהוָה מִכָּל מַעֲשָׂרְתֵיכֶם אֲשֶׁר תִּקְחוּ מֵאֵת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
וְנָתַתֶּם מִמֶּנּוּ אֶת־תְּרוּמַת יְהוָה לְאַהֲרֹן הַכֹּהֵן: בֶּן תַּפְרָשׁוּן אַף אֲתוֹן אַפְרָשׁוּתָא
קָדָם יִי. מִכָּל מַעֲשָׂרֵיכוּן. דְּתִסְבּוּן. מִן בְּנֵי יִשְׂרָאֵל. וְתַתְּנוּן מִנִּיה יֵת אַפְרָשׁוּתָא קָדָם יִי. לְאַהֲרֹן
כַּהֲנָא; כִּי מִכָּל מַתְּנֵיכֶם תְּרִימוּ אֵת כָּל־תְּרוּמַת יְהוָה מִכָּל־חֶלְבֹו
אֶת־מְקֻדְשׁוֹ מִמֶּנּוּ: מִכָּל מַתְּנֵתְכוּן. תַּפְרָשׁוּן. יֵת כָּל אַפְרָשׁוּתָא קָדָם יִי. מִכָּל שׁוֹפְרִיה, יֵת

קודשיה מנייה;

(מפטור) ל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם בְּהִרְיַמְכֶם אֶת־חֶלְבֹו מִמֶּנּוּ וְנַחֲשָׁב לְלוֹיִם
כְּתַבּוּאָת גֶּרֶן וְכְתַבּוּאָת יֶקֶב: וְתִימַר לְהוֹן. בְּאַפְרָשׁוּתְכוּן יֵת שׁוֹפְרִיה מִנִּיה. וְיַתְחַשִּׁיב
לְלוֹיֵאֵי, כַּעֲלֵלַת אַדְרָא וְכַעֲלֵלַת מַעְצַרְתָּא; לֹא וְאַכְלֵתֶם אֹתוֹ בְּכָל־מְקוֹם אֲתָם
וּבֵיתְכֶם כִּי־שָׂכַר הוּא לָכֶם חֶלֶף עֲבַדְתֶּם בְּאֵהֶל מוֹעֵד: וְתִיכְלוּן יֵתִיה בְּכָל
אַתְר. אֲתוֹן וְאַנְש בְּתִיכוּן. אָרִי אַגְרָא הוּא לְכוּן, חֶלֶף פּוֹלְחֵנְכוּן בְּמִשְׁכַּן זְמָנָא; לֹב וְלֹא־תִשְׂאוּ
עֲלִיו חֲטָא בְּהִרְיַמְכֶם אֶת־חֶלְבֹו מִמֶּנּוּ וְאֶת־קֻדְשֵׁי בְנֵי־יִשְׂרָאֵל לֹא
תַחֲלָלוּ וְלֹא תָמוּתוּ: וְלֹא תִקְבְּלוּן עֲלוֹהֵי חוּבָא. בְּאַפְרָשׁוּתְכוּן יֵת שׁוֹפְרִיה מִנִּיה. וְיֵת
קודשיה דבני ישראל, לֹא תִחְלוּן וְלֹא תָמוּתוּ; פ

צ"ה פיסוקים דניאל סימן